

selv at komme til at mangle det fornødne til eget Underhold eller til Opfyldelse af den ham i Henhold til Lov paahvilende Forsørgelsespligt, kan han af Udvalget sættes i Bidrag til Tilbagebetaling af Hjælpen. Saadanne Bidrag paalægges ved særlig Resolution, hvoraf en Genpart tilstilles den bidragspligtige; tilkommer Bidraget helt eller delvis en anden Kommune end den, der har udfærdiget Bidragsresolutionen, tilstilles en Genpart derhos denne anden Kommune. Bidrag kan først paalægges fra Resolutionens Dato. Bidragets Størrelse kan til enhver Tid ændres.

Stk. 3. Det af det sociale Udvalg eller Skifteretten i Henhold til Stk. 1 og 2 udøvede Skøn kan indankes for Amtmanden, i de i § 50, Stk. 1, 2det Pkt., omhandlede Kommuner for Arbejds- og Socialministeren, hvilke Myndigheders Afgørelse er endelig. Indankning skal i de i Stk. 2 omhandlede Tilfælde være foretaget inden 14 Dage efter, at Genparten af Resolutionen maa antages at være modtaget.

Stk. 4. De i Stk. 2 nævnte Bidrag kan inddrives ved Udpantning efter Reglerne i Retsplejelovens Kapitel 54 og kan endvidere kræves tilbageholdt i den bidragspligtiges Arbejds- eller Tjenesteløn efter Reglerne for Inddrivelse af personlige Skatter, jfr. Lov Nr. 28 af 18. Februar 1937 § 42.

Stk. 5. Den i Stk. 2 omhandlede Bidragspaalæggelse kan kun finde Sted, for saa vidt den Hjælp, der kræves tilbagebetalt, er ydet inden for de sidste 3 Aar, og paalagte Bidrag kan ligeledes kun inddrives, for saa vidt de angaar Tilbagebetaling af Hjælp ydet inden for dette Tidsrum.«

Stk. 2 udgaar, og Stk. 3 og 4 ændres til Stk. 6 og 7. I Stk. 7 ændres herefter i 3die Linie »Stk. 3« til: »Stk. 6«.

Til § 306.

§ 306 affattes saaledes:

»Stk. 1. I Tilfælde, hvor en Person ved uordentlig Livsførelse, ved uforsvarlig Økonomi, ved urimelig Opgivelse af en Stilling eller et Arbejde eller ved uden rimelig Grund at nægte at tage Arbejde, jfr. Arbejdsløshedslovens § 17, selv er Skyld i, at der har maattet ydes ham Kommunehjælp, uden at hans Forhold dog kan henføres under § 310, vil Hjælpen være at betragte som Fattighjælp. Der kan saaledes ikke ydes Hjælp uden Fattighjælps Virkning i Arbejdsløshedsperioder, der indtræder, efter at vedkommende i nogen Tid har haft Arbejde til en Løn, der ligger væsentlig over hans egen eller Fagets gennemsnitlige Arbejdsindtægt, medmindre han efter Arbejdets Ophør selv har klaret sig en rimelig Tid. Hjælp uden Fattighjælps Virkning skal heller ikke kunne ydes Personer, der i Almindelighed er arbejdsløse en Del af Aaret, men den øvrige Del af Aaret har en Indtægt, der ikke ligger under den aarlige Indtægt, der under tilsvarende Forhold (Alder, ægteskabelig Stilling og Opholdssted) oppebæres af laverelønnede Tjenestemænd og andre, der i Almindelighed ikke søger offentlig Hjælp; i den sidste Gruppe af Tilfælde skal det dog ikke være udelukket at yde en begrænset Hjælp uden Fattighjælps Virkning som Tillæg til forsikringsmæssig Arbejdsløshedsunderstøttelse, jfr. § 293, Stk. 1.

Stk. 2. Ligeledes vil Sygehjælp, der maa ydes til Personer, som — uanset at de er ubemidlede i den i Folkeforsikringsloven angivne Betydning — ikke er berettiget til Hjælp af en anerkendt Sygekasse, være at yde med Fattighjælps Virkning. Denne Bestemmelse kommer til Anvendelse,